

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 2979/2008/VL - Påstået manglende behørig behandling af en overtrædelsessag

Afgørelse

Sag 2979/2008/VL - Indledt den 15/12/2008 - Afgørelse af 06/05/2010

Klageren er en svensk statsborger, som er bosat i Det Forenede Kongerige sammen med sin kone, der er statsborger i et land udenfor EU. På en rejse til Spanien blev hans kone nægtet indrejse, da hun ikke var i besiddelse af et gyldigt Schengenvisum. Klageren fandt, at Spanien klart havde undladt at anvende artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Ifølge denne bestemmelse er et visum ikke nødvendigt, hvis den pågældende person har en gyldig opholdstilladelse. Klagerens kone havde en sådan tilladelse. I henhold til den spanske lovgivning godtager Spanien imidlertid kun de opholdstilladelser, som er udstedt af en medlemsstat, der deltager fuldt ud i Schengenaftalen.

Klageren indbragte derfor en overtrædelsessag for Europa-Kommissionen mod Spanien.

Kommissionens Generaldirektorat for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed (DG JLS) bemærkede i sit svar af 17. november 2008, at Spanien havde "gennemført direktiv 2004/38/EF korrekt" i den nationale lovgivning.

Klageren indsendte derefter en klage til Den Europæiske Ombudsmand, som indledte en undersøgelse.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at der var begået en fejl, og at den pågældende del af brevet af 17. november 2008 skulle have lydt "ikke havde gennemført korrekt" i stedet for "havde gennemført korrekt". Kommissionen bemærkede, at den allerede havde underrettet klageren om denne fejl og undskyldt dette. Kommissionen præciserede, at Spanien efter dens mening ikke havde gennemført den pågældende bestemmelse i direktiv 2004/38/EF korrekt.

I sit svar på et af Ombudsmandens spørgsmål oplyste Kommissionen, at den var stødt på cirka

1 100 problematiske spørgsmål vedrørende medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv. Den havde derfor besluttet at møde alle medlemsstater bilateralt, inden der blev indledt en overtrædelsessag. Kommissionen erklærede, at den var villig til at indbringe overtrædelsessager for alle de spørgsmål, som ikke var blevet løst ved de bilaterale møder.

Ombudsmanden udtrykte tilfredshed med, at Kommissionen havde erkendt sin fejl og undskyldt over for klageren. Han anså, at Kommissionens tilgang til sagens indhold var rimelig og konkluderede, at der ikke var grund til at foretage yderligere undersøgelser. Sagen blev derfor afsluttet.

Ombudsmanden anmodede imidlertid Kommissionen om at holde ham informeret om dens opfølgning på spørgsmålet.

BAGGRUNDEN FOR KLAGEN

1. Klageren er en svensk statsborger, der sammen med sin bolivianske hustru bor i Det Forenede Kongerige. Klageren og hans kone rejste til Spanien, hvor hans kone blev nægtet indrejse og holdt i en celle natten over for at blive deporteret den næste dag. Ifølge klageren anførte de spanske myndigheder, at hans kone ikke var i besiddelse af et gyldigt Schengenvisum, og at hun ikke havde tilstrækkelige finansielle midler til at tillade hende indrejse i landet. Klageren understregede, at hans kone havde et gyldigt opholdskort som familiemedlem, som var blevet udstedt af Det Forenede Kongerige i henhold til direktiv 2004/38/EF [1] ("direktiv 2004/38"). Han tilføjede, at de også havde en bekræftet kopi af en gyldig vielsesattest. De fik at vide, at et gyldigt Schengenvisum til hustruen kun kunne udstedes i Bolivia.

2. Den 4. september 2008 indgav klageren en traktatbrudsklage vedrørende denne hændelse til Europa-Kommissionens Generalsekretariat. Den 5. september 2008 blev hans klage registreret og overført til Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed (herefter "GD JLS"). I sin skrivelse til Kommissionen gjorde klageren gældende, at de relevante spanske regler, nemlig artikel 4, stk. 2, i Real Decreto 240/2007, ikke korrekt gennemførte artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 i spansk national ret. Klageren henledte Kommissionens opmærksomhed på, at Real Decreto 240/2007 kun henviste til opholdstilladelser udstedt af medlemsstater, der anvender Schengenaføtalen.

3. Klagerens oversættelse af artikel 4, stk. 2, i Real Decreto lyder således:

" 2. Familiemedlemmer, der rejser ind i landet, og som ikke er statsborgere i en EU-medlemsstat eller i en anden stat, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal have et gyldigt pas og desuden det relevante indrejsevisum, hvis det kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og dem, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Disse visa udstedes gratis, og der gives fortrinsret til

behandling af visa til familiemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til en EU-borger.

Familiemedlemmer til en EU-borger, som foreviser en gyldig opholdstilladelse udstedt af en af de stater, der fuldt ud gennemfører Schengenaftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser og gennemførelsesbestemmelserne hertil, er fritaget for kravet om indrejsevisum og er ikke forpligtet til at lade deres pas stemple, når de rejser ind i eller ud af landet [2]. "

4. Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 bestemmer:

" Familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, skal kun være i besiddelse af et indrejsevisum i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 539/2001 eller, hvis det er relevant, national lovgivning. Med henblik på dette direktiv fritager besiddelse af det i artikel 10 omhandlede gyldige opholdskort sådanne familiemedlemmer for visumpligten. "

Medlemsstaterne giver disse personer alle muligheder for at opnå de nødvendige visa. Sådanne visa udstedes gratis så hurtigt som muligt og efter en fremskyndet procedure. "

5. I henhold til artikel 10 i direktiv 2004/38 skal medlemsstaterne udstede et opholdskort til et familiemedlem fra et tredjeland til en unionsborger, når ansøgeren har fremlagt de nødvendige dokumenter, der kræves i henhold til direktivet.

6. Selv om Det Forenede Kongerige er en EU-medlemsstat, deltager det ikke i Schengenaftalen [3].

7. Den 17. oktober 2008 sendte GD JLS et svar til klageren. I denne skrivelse henviste GD JLS til bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 om, at et familiemedlem til en unionsborger (herefter "TCN") skal være i besiddelse af et indrejsevisum i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 539/2001 [4]. Domstolen tilføjede imidlertid, at familiemedlemmer fra tredjelandstatsborgere, der slutter sig til eller ledsager en unionsborger i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, i henhold til samme artikel kan fritages for visumpligten, hvis de er i besiddelse af et gyldigt opholdskort udstedt af en medlemsstat i henhold til direktivets artikel 10. GD JLS bekræftede endvidere, at det opholdskort, der er udstedt af Det Forenede Kongeriges myndigheder, burde have fritaget klagerens hustru for forpligtelsen til at fremlægge et visum i andre EU-medlemsstater. GD JLS var imidlertid af den opfattelse, at Real Decreto 240/2007 " korrekt gennemfører artikel 5 i direktiv 2004/38". GD JLS henviste også til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, hvorefter en medlemsstat ikke må tilbagesende en tredjelandstatsborger, der er gift med en statsborger i en medlemsstat, og forsøger at rejse ind på dens område uden at være i besiddelse af et gyldigt identitetskort eller i givet fald visum, når denne person er i stand til at bevise sin identitet og sine ægteskabelige bånd. Kommissionen gjorde gældende, at de spanske myndigheder således burde have givet klagerens hustru mulighed for at bevise sin identitet og familiemæssige tilknytning, inden hun sendte hende tilbage. I lyset af ovenstående foreslog GD JLS, at den hændelse, som klageren beskrev, højst sandsynligt var et isoleret tilfælde af ukorrekt anvendelse af EU-retten, og rådede ham til at henvende sig til SOLVIT og

overveje at fremsætte et erstatningskrav på nationalt plan.

8. Den 18. oktober 2008 besvarede klageren Kommissionens brev af 17. oktober 2008. Han forklarede, at han ikke havde til hensigt at klage over sine personlige forhold, men snarere at underrette Kommissionen om den ukorrekte gennemførelse af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 i spansk ret. Klageren påpegede, at han havde kendskab til andre par, der havde stået over for en lignende situation, og at dette derfor ikke var et isoleret tilfælde. Han meddelte også Kommissionen, at han var i færd med at anlægge sag på nationalt plan mod det spanske grænsepoliti. Han gentog imidlertid, at Spanien ikke havde gennemført direktivet korrekt, og at Real Decreto 240/2007 derfor ved at begrænse fritagelsen til opholdskort udstedt i Schengenområdet udelukkede muligheden for at fremlægge et gyldigt opholdskort for Det Forenede Kongerige. Klageren gentog sin anmodning til Kommissionen om at undersøge rigtigheden af den spanske gennemførelse af direktiv 2004/38.

9. Da klageren ikke havde modtaget et svar fra Kommissionen, indgav han en klage til Den Europæiske Ombudsmand den 5. november 2008.

UNDERSØGELSENS GENSTAND

10. I sin klage fremsatte klageren følgende to påstande og følgende påstand:

Beskyldninger:

- *Kommissionens GD JLS har ikke behandlet hans klage korrekt vedrørende Kongeriget Spaniens ukorrekte gennemførelse af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF i Real Decreto 270/2004.*
- *Kommissionen besvarede ikke hans anden e-mail.*

Påstand:

- *Kommissionen bør behandle sin klage korrekt.*

11. I henhold til Kommissionens kodeks for god forvaltningsskik skal der sendes et svar på korrespondance inden for 15 arbejdsdage. Klageren indgav sin klage den 5. november 2008, dvs. inden udløbet af den nævnte frist for så vidt angår hans brev af 18. oktober 2008.

Ombudsmanden fandt derfor, at der ikke var tilstrækkelige grunde til at medtage den anden påstand i undersøgelsen, og Kommissionen blev kun anmodet om at kommentere den første påstand og påstanden.

UNDERSØGELSEN

12. Den 15. december 2008 indledte Ombudsmanden en undersøgelse og anmodede Kommissionen om en udtalelse.

13. Den 1. april 2009 fremsendte Kommissionen sin udtalelse, som blev fremsendt til klageren med henblik på hans bemærkninger. Der blev ikke fremsat sådanne bemærkninger.

14. Den 7. september 2009 anmodede Ombudsmanden Kommissionen om at besvare to spørgsmål vedrørende dens behandling af sagen.

15. Den 15. december 2009 fremsendte Kommissionen sit svar, som blev fremsendt til klageren med henblik på hans bemærkninger. Der blev ikke modtaget sådanne bemærkninger.

OMBUDSMANDENS ANALYSE OG KONKLUSIONER

A. Påstand om manglende korrekt behandling af klagerens overtrædelsesklage og tilsvarende krav

Argumenter fremført for Ombudsmanden

16. I sin udtalelse henviste Kommissionen til sit brev af 14. november 2008, hvori den besvarede klagerens anden e-mail. GD JLS undskyldte den misforståelse, der var opstået, og præciserede sin holdning til Spaniens gennemførelse af artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38. Den bekræftede, at Spanien tilsyneladende *ikke* havde gennemført den nævnte bestemmelse korrekt, da det kun accepterede opholdskort udstedt af medlemsstater, der deltager i Schengenaføften, selv om direktivet henviser til opholdskort udstedt af alle medlemsstater. I sit brev af 14. november 2008 bemærkede GD JLS, at der ville blive taget hensyn til klagerens oplysninger ved den samlede undersøgelse af, om den nationale lovgivning var i overensstemmelse med direktiv 2004/38. Den endelige rapport om denne samlede gennemgang skulle forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet i december 2008.

17. I sin udtalelse forklarede Kommissionen, at dens svar på klagerens skrivelse af 17. oktober 2008 var udarbejdet ud fra den antagelse, at klageren ønskede at klage over den specifikke hændelse, der var indtruffet vedrørende hans kone, og at han ønskede en praktisk løsning på den situation, som den gav anledning til. Den juridiske analyse i Kommissionens brev pegede på, at klagerens hustru burde have været fritaget for visumpligt, da hun var i besiddelse af et opholdskort udstedt af de britiske myndigheder. Det afsnit, der fulgte efter denne analyse, indeholdt imidlertid en utilsigtet fejl, eftersom ordet "*korrekt*" burde have været "*fejlagtigt*".

18. Klageren fremsatte ingen bemærkninger til Kommissionens udtalelse.

19. Ombudsmanden gennemgik Kommissionens udtalelse og anmodede den om at kommentere to spørgsmål vedrørende dens behandling af sagen. Med hensyn til de proceduremæssige aspekter spurgte Ombudsmanden, om Kommissionen mente, at den havde overholdt meddelelsen om forbindelserne med klageren i forbindelse med overtrædelser af EU-retten [5] ("meddelelsen"). Ombudsmanden bemærkede endvidere, at rapporten om gennemførelsen af direktiv 2004/38, som Kommissionen forelagde for Europa-Parlamentet og Rådet i december 2008 [6], ikke angav, hvilke foranstaltninger Kommissionen havde til hensigt at træffe for at afhjælpe overtrædelserne af den pågældende bestemmelse. Han anmodede derfor

Kommissionen om at præcisere, hvilken fremgangsmåde den havde truffet eller havde til hensigt at træffe vedrørende det af klageren rejste spørgsmål, eller om nødvendigt at forklare, hvorfor den mener, at der ikke er behov for sådanne foranstaltninger.

20. I sit svar gentog Kommissionen først, at der blev taget hensyn til klagerens oplysninger både ved en samlet undersøgelse af, om den nationale lovgivning var i overensstemmelse med direktiv 2004/38, og i dens rapport om anvendelsen af direktivet, der blev vedtaget den 10. december 2008. Rapporten konkluderede, at fem medlemsstater, hvoraf den ene er Spanien, ikke fastsatte visumfritagelse for familiemedlemmer, der er indehavere af et opholdskort udstedt af en anden medlemsstat [7]. Kommissionen understregede, at den var nået frem til denne konklusion efter at have undersøgt oplysninger fra forskellige kilder, herunder individuelle klager. En af disse klager blev indgivet af klageren.

21. Kommissionen understregede, at den allerede havde været bekendt med Spaniens ukorrekte gennemførelse af den pågældende EU-retlige bestemmelse, før klageren indgav sin klage i september 2008. Hans klage blev derfor anset for at bekræfte, at der forelå en administrativ praksis, der var i strid med EU-retten.

22. Kommissionen har derfor ikke registreret klagen i det centrale klageregister. Kommissionen erkendte imidlertid, at den ikke i tilstrækkelig grad havde underrettet klageren om grundene hertil. Den 14. oktober 2009 sendte Kommissionen derfor en skrivelse til klageren, hvori den henviste til rapportens konklusioner og de foranstaltninger, den havde til hensigt at træffe for at sikre Spaniens overholdelse af EU-retten. I dette brev forklarede GD JLS også, hvorfor det ikke havde registreret klagerens overtrædelsesklage ved at henvise til de grunde, der er anført i meddelelsen. Den passage [8], som Kommissionen citerede, bestemmer, at korrespondance ikke kan undersøges som en klage fra Kommissionen og registreres derfor ikke i det centrale register over klager, hvis den indeholder en klage, som Kommissionen har indtaget en klar, offentlig og konsekvent holdning til, og som skal meddeles klageren.

23. Med hensyn til Ombudsmandens andet spørgsmål understregede Kommissionen, at den ville øge sin indsats for at sikre, at direktivet gennemføres og gennemføres korrekt. I den forbindelse vil Kommissionen fuldt ud udnytte sine beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 226 (nu artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) og indlede traktatbrudsprocedurer, når det er nødvendigt. Da Kommissionen havde identificeret ca. 1100 spørgsmål vedrørende nationale gennemførelsesforanstaltninger, som blev anset for problematiske, besluttede den at mødes bilateralt med alle medlemsstater, inden den indledte traktatbrudsprocedure. Den præciserede, at mødet med de spanske myndigheder var planlagt til januar 2010, og at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/39 var et af de spørgsmål, der skulle drøftes. Kommissionen erklærede, at den var rede til at indlede overtrædelsesprocedurer vedrørende alle spørgsmål, der forblev uløste efter det bilaterale møde.

24. Kommissionen konkluderede, at den fandt, at den havde behandlet klagerens klage på en rimelig måde.

25. Klageren fremsatte ingen bemærkninger til Kommissionens yderligere bemærkninger.

Ombudsmandens vurdering

27. Med hensyn til procedurespørgsmål bemærker Ombudsmanden, at Kommissionen anerkendte, at dens tilgang ikke fuldt ud var i overensstemmelse med dens meddelelse. Ifølge den femte af de grunde, der er anført i meddelelsens punkt 3, kan en klage ikke undersøges som en overtrædelsesklage og registreres derfor ikke som sådan, hvis "den indeholder en klage, over for hvilken Kommissionen har indtaget en klar, offentlig og konsekvent holdning, som skal meddeles klageren".

28. Ombudsmanden er ikke overbevist om, at en sådan "klar, offentlig og konsekvent holdning" eksisterede den 4. september 2008, da klageren indgav sin klage til Kommissionen. I sin skrivelse af 14. oktober 2009 til klageren og i sine indlæg til Ombudsmanden henviste Kommissionen til den rapport, den vedtog den 10. december 2008, for at vise, at den allerede havde taget stilling til spørgsmålet. Denne rapport fremkom derfor først tre måneder efter, at klageren oprindeligt henvendte sig til Kommissionen.

29. Der skal dog tages hensyn til, at klageren ikke kritiserede den måde, hvorpå Kommissionen anvendte sin meddelelse i den foreliggende sag, men snarere indholdet af Kommissionens tilgang. Ombudsmanden mener derfor ikke, at der er yderligere behov for at behandle de proceduremæssige aspekter af sagen.

30. Med hensyn til sagens realitet glæder Ombudsmanden sig over, at Kommissionen anerkendte fejlen i sin skrivelse af 17. oktober 2008, og at den undskyldte over for klageren. Han værdsætter også, at Kommissionen behandlede det spørgsmål, som klageren havde rejst, og at den nåede til den konklusion, at Spanien havde gennemført artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 forkert.

31. Når sådanne overtrædelser af fællesskabsretten opdages, kan Kommissionen i sin egenskab af traktaternes vogter indlede en traktatbrudsprocedure mod den pågældende medlemsstat, hvilket kan føre til, at der anlægges sag ved Domstolen.

32. I sit svar på Ombudsmandens anmodning om yderligere oplysninger bekræftede Kommissionen, at den ville udnytte sine beføjelser i henhold til traktaterne fuldt ud og indlede traktatbrudsprocedurer, når det var nødvendigt. Kommissionen forklarede imidlertid, at den havde identificeret ca. 1100 spørgsmål vedrørende nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2004/38, som blev anset for problematiske, og at den derfor havde besluttet at mødes bilateralt med alle medlemsstater, inden den indledte en traktatbrudsprocedure.

33. Ombudsmanden anser Kommissionens tilgang for at være klart rimelig. Under disse omstændigheder er han af den opfattelse, at der ikke er behov for yderligere undersøgelser i den foreliggende sag.

C. Konklusion

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Ombudsmanden finder, at der ikke er grund til yderligere undersøgelser i den foreliggende sag.

Klageren og Europa-Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

Ombudsmanden ville imidlertid sætte pris på, at Kommissionen senest den 30. september 2010 kunne underrette ham om sin opfølgning på det spørgsmål, som klageren havde rejst.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2010

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

[2] Real Decreto 240/2007 blev offentliggjort i BOE, 28. februar 2007, nr. 51, s. 8558. Den spanske originaltekst til artikel 4, stk. 2, i Real Decreto 240/2007 lyder således:

"2. Los miembros de la familia que no posean la nacionalidad de uno de los Estados miembros de la Unión Europea o de otro Estado parte en el Acuerdo sobre el Espacio Económico Europeo efectuarán su entrada con un pasaporte válido y en vigor necesitando, además, el correspondiente visado de entrada cuando así lo disponga el Reglamento (CE) 539/2001, de 15 de marzo, por el que se establece la lista de terceros países cuyos nacionales están sometidos a la obligación de visado para cruzar las fronteras outsidees y la lista de terceros países cuyos nacionales están exentos de esa obligación. La expedición de dichos visados será gratuita y su tramitación tendrá carácter foretrækker cuando acompañen al ciudadano de la Unión o se reúnan con él.

La posesión de la tarjeta de residencia de familiar de ciudadano de la Unión, válida y en vigor, expedida por un Estado que aplica plenamente el Acuerdo de Schengen, de 14 de junio de 1985, relativo a la supresión gradvis de los controles en las fronteras comunes y su normativa de desarrollo, eximirá a dichos miembros de la familia de la obligación de obtener el visado de entrada y, a la presentación de dicha tarjeta, no se requerirá la estampación del sello de entrada o de salida en el pasaporte."

[3] Schengenområdet omfatter 24 lande: 22 EU-medlemsstater — Østrig, Belgien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Italien, Letland, Litauen,

Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien og Sverige samt Norge og Island.

[4] Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15.3.2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81, s. 1).

[5] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klageren i forbindelse med overtrædelser af fællesskabsretten (EFT 2002, C 244, s. 5).

[6] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, KOM(2008) 840/3. Den kan tilgås på http://ec.europa.eu/justice_home/news/intro/doc/com_2008_840_en.pdf [Link].

[7] Idem, afsnit 3.2, s. 5.

[8] Meddelelsens punkt 3, andet afsnit, femte led.